

Kjøbstæder og Handelspladser, i hvilke der af Mangel paa saadanne Vedtægter ingen Sundhedskommissioner findes, ligesom ogsaa for Landet er foreskrevet jurisdiktionsvis Overtællingen af overordentlige Sundhedskommissioner til Ledelsen af de omhandlede Foranstaltninger. Udvalget finder det ligeledes at være hensigtsmæssigt, at der til disse Kommissioners Bistand kommunevis indrettes Hjælpekommissioner, hvis Medlemmer udvælges af Kommunalbestyrelserne. Kun forekommer det Udvalget, at der ingen Nødvendighed er for, at Hjælpekommissionernes Organisation og Tiltræden i det enkelte Tilfælde skal gjøres afhængig af Overtællingens Skjøn, hvad der i ethvert Fald vil medføre et ofte lidet heldigt Tidstab. Den hensigtsmæssigste Ordning turde det være, at det paahviler Kommunalbestyrelserne, naar det af Sundhedskommissionerne forlanges, at gaa disse til Haande, dog saaledes at de kommunale Raad kunne overdrage dette Hverv til et Udvalg, eventuelt suppleret med Mænd udenfor Raadet. Forsaavidt der i Landkommunerne undtagelsesvis efter Sundhedsvedtægter, stadfæstede af Justitsministeriet, maatte bestaa Sundhedskommissioner, ville disse selvfølgelig have at yde de overordentlige Sundhedskommissioner den omhandlede Bistand.

Udvalget samstemmer med Lovforslaget i, at der af de i Motiverne til samme anførte Grunde for større Kredse dannes et Overtælling. Mod den foreslaaede Sammensætning af Overtællingene er Intet fundet at erindre.

Da Amtsraadskrede og Jurisdiktioner ikke alle falde sammen med Fysikaternes og Distriktslægeembedernes Omraade, er det nødvendigt at give særlige Bestemmelser om Sammensætningen af Overtælling og Sundhedskommissioner, naar der i den enkelte Amtsraadskreds eller Jurisdiktion er mer end een Fysikus eller Distriktslæge.

Efter Lovforslagets § 2 skal der indtræde offentlig Behandling, saa snart der her i Landet maatte vise sig noget Tilfælde af de i §§ 13 og 19 i Lov af 2den Juli 1880

omhandlede Sygdomme. Med Hensyn til andre smitsomme Sygdomme (med nogle Undtagelser) kan der, „naar de optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller iøvrigt under Forhold, der kunne give særlig Anledning dertil“, paa Indstilling af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse eller Overtælling af Justitsministeriet besluttet offentlig Behandling. Betingelserne for saadan Behandling ere altsaa væsentlig forskellige for de 2 Klasser af Sygdomstilfælde. For de smitsomme Sygdomme, der kunne opstaa i Landet uden Smitte udenfra, vil den ordentligvis først blive besluttet, naar Sygdommen har faaet en vis Udbredelse, og maa der forud for samme gaa en Forhandling mellem overordnede og underordnede Autoriteter. Det vilde vistnok have været heldigt, om Forholdet kunde ordnes saaledes, at Betingelserne for den offentlige Behandling af denne Klasse Sygdomme nærmede sig mere til Betingelserne for den første Klasse, saa at det ogsaa for hine Sygdomme var blevet. Hovedreglen, at de, saa snart de viste sig, kunde undergives offentlig Behandling. Men det skal indrømmes, at man næppe vilde kunne vente Statskassens Deltagelse i de herhen hørende Udgifter, saafremt det overlodes til de lokale Autoriteter efter deres frie Skjøn at anordne offentlig Behandling for de omhandlede Sygdomme. Udvalget har derfor forment at burde blive staaende ved Forslagets Bestemmelser, saameget mere som disse ikke ville være til Hinder for, at der i Sundhedsvedtægterne gives Bestemmelser, som sætte Sundhedskommissionerne i Stand til med Virkning at bekæmpe de omhandlede Sygdomme, selv om Betingelserne for deres „offentlige Behandling“ ikke maatte findes at være til Stede. — Forsaavidt der af kommunale Bestyrelser træffes særlige af Justitsministeren som betryggende anerkjendte Foranstaltninger mod Udbredelsen af smittefarlige Sygdomme synes der at være Grund til at støtte saadanne Foranstaltninger — der iøvrigt allerede nu ere truffene i nogle Amter — ved at lade Stats-